

K VODAM POČITKA ME VODIŠ in POŽIVLJAŠ MOJO DUŠO!

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

VSAKODNEVNI ČUDEŽ PREROJENJA: Paul Gerhardt iz 17. stoletja, začne eno svojih pesmi s hvalnico Bogu: „Hvalite Gospoda vsi, ki ga slavite!“ Čeprav mnogi med nami zagotovo potrebujemo zagonsko fazo, vsi vemo, kako zelo nam nočni spanec obnovi moči. Tudi če ste padli v posteljo „mrtvo utrujeni,“ se zjutraj zbudite in začutite obnovljeno moč. To je tako samoumevno in vendar je resnični dar, ki ga lahko samo občudujemo. Pesem zato s čudenjem in hvaležnostjo pravi: „Samo Njegovi milosti se moramo zahvaliti za to, da lahko še vedno uporabljamo svoja čutila in premikamo roke, noge, jezik in ustnice! Hvalite Gospoda!“

Kolikokrat smo doživeli, da se rane zacelijo „kar same od sebe.“ Obtolčena kolena iz otroštva so že zdavnaj pozabljena, zlomljene kosti in včasih celo zašite vreznine po operacijah, so se zacelile. Pravijo, da ima: „Izkušen človek veliko brazgotin.“ Te ostanejo zaznavne in včasih tudi vsem vidne, vendar se z njimi lahko živi. Nihče ne gre skozi življenje brez poškodb. Prav je, da imamo veliko zaupanje v zdravilne in regenerativne moči, ki so v nas in v vsem živem okoli nas.

V besedi dopust zaznavamo več upanja, kot v besedi spanje. To je čas, ko se odmaknemo od vsakdanjega življenja. Menim, da naša regeneracija na počitnicah temelji v dejstvu, da nov prostor postane za nas nova izkušnja. V klasični razpravi o počitnicah na morju in o počitnicah v gorah, ni mogoče doseči kompromisa. A vendar imata obe destinaciji nekaj skupnega: Obe ponujata drugačen pogled na razsežnosti prostora. Ob pogledu proti obzorju se meja med morjem in nebom zabriše, igra barv sončnega zahoda, ki določa nebo, pa se odraža v vodi. Po vzponu iz doline, se masivne gorske stene spremenijo v razgled na širše območje. Naši vzponi in padci, postanejo v gorah in dolinah manjši, z njimi pa tudi težave vsakdanjega življenja. Nov pogled na svet, prenovi tudi naš pogled na življenje. Neznano in veselje do novega, lahko odkrivata tudi med ogledom znamenitosti kraja, obiskom muzeja ali branjem knjig. Psalm 18 pravi: **20 Odpeljal me je na prostrano polje, otel me je, ker ima veselje nad mano. Ps 18, 20** Tako duhovno regeneracijo, še kako potrebujemo.

»ODPIRAM TI SVOJE SRCE«: Učiteljica verouka je s svojim osnovnošolskim razredom, obravnavala temo molitve pri več urah verouka. Otroci so se med seboj pogovarjali o svojih uspehih in težavah v molitvi, hkrati so molitev tudi prakticirali. Otroci so še posebej uživali v molitvi, tišini, petju, besedilih, položajih in preizkušanju stvari v praksi. Po končanih urah „molitvenega projekta“ je bil učitelj naprošen, naj o tem projektu poroča na sestanku z drugimi učitelji. Učiteljica je otroke vprašala, kaj se jim zdi še posebej pomembno in kaj naj drugim učiteljem pove o njihovi molitvi. Izpostavili so različne stvari. Eden od fantov pa je vstal in rekel: „Učiteljem morate povedati, da je to res super.“ In kar stal je tam. Roke je imel razširjene, dlani pa je obrnil navzgor, dvignil je glavo in rekel: „Odpiram Ti svoje srce.“

Občasno ga posnemam. Stojim, razširim roke, obrnem dlani navzgor in z dvignjeno glavo rečem: „Odpiram Ti svoje srce.“ Opazim, kako neka prijetna toplina vstopi v moje srce in um. Obstajajo številne oblike molitve. Včasih je treba zavestno prekiniti z „običajno molitvijo“ in obnoviti svojo „najglobljo molitev.“

PLES IN SLAVLENJE - DUHOVNA REGENERACIJA: Konec junija letos, sem se udeležil konference o veri - UNUM24 v olimpijski dvorani v Münchnu. Od četrta do nedelje, se je zbralo približno 6.000 kristjanov iz številnih veroizpovedi in izročil: protestantskih in katoliških, še posebej pa iz svobodnih in karizmatičnih cerkva. Približno polovica jih je bila mlajša od 30 let. Za srečanje so bili značilna dolga slavljenja, ki so jih organizirale različne glasbene skupine. Vmes so bila predavanja, verske pridige in pričevanja o verskih izkušnjah, ki so jih delili verski karizmatiki in cerkveni voditelji. Članek o bogati vsebini, si lahko preberete v spletni izdaji časopisa [Tagespost](#).

Še nikoli nisem sodeloval pri toliko bogoslužjih zaporedoma, kot ravno v teh junijskih dneh. Doslej sem bolj doživljal duhovne ure v tišini, kontemplativnih pesmih in dožitih bogoslužjih. Ti dnevi slavljenja so bili glasnejši, bolj ritmični in z veliko ponavljanja, kar je vse bolj in bolj postajalo moja lastna refleksija. Veliko mladih udeležencev je dobro poznalo pesmi in so skupaj peli in plesali. Martin Smith, pionir glasbe za slavljenje je svoj vtis o današnji mladi generaciji, formuliral takole: „Verjamem, da ta generacija poje in pleše na poti do osebne vere in praznuje svoje odkritje vere.“

Ena od njegovih pesmi govori o veselju po Izaiju 61,3: Bog mi je dal „ogrinjalo za hvalnico,“ dal mi je „oblačilo slave.“ Refren te pesmi vedno znova ponavlja misel: „Nobena žalost me ne more oropati tega kar si mi dal, saj nosim oblačilo slave.“ Duhovna regeneracija je kot, da bi si oblekli praznično oblačilo. Sveti Pavel uporablja isto prisposodbo: **26 Vi vsi ste namreč po veri v Kristusa Jezusa, Božji sinovi. 27 Kajti vsi, ki ste bili krščeni v Kristusa, ste oblekli Kristusa. Gal 3, 26-27** Belo krstno oblačilo simbolizira to izkušnjo. Bog daje mojemu življenju lepoto in dostojanstvo. **To praznično oblačilo smemo nositi vsak dan.**

Kako bi pa vi poimenovali oblačilo, ki v vas nenehno obnavlja veselje zaradi dostojanstva, ki vam ga je podaril Bog? Morda kot oblačilo blagoslova? Oblačilo slave? Obleko Zaveze ljubezni? Martin Smith posebej za izvedbo te svoje pesmi, obleče posebno ogrinjalo. Na njem je Jezusovo ime in to je njegova izpoved, ki je zanj središče njegovega slavljenja.

Želim vam počitek in celostno osvežitev med dopustom ali počitnicami!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattske gibanje, Nemčija

